Burgerparticipatie in Maasgouw;
ruimte geven aan de vitale samenleving.

INHOUDSOPGAVE

1. **Waar gaat het om?** pagina 2
2. **Burgerparticipatie in Maasgouw** pagina 3
3. **Dilemma's** pagina 4
4. **Van theorie naar praktijk** pagina 4
5. **Doelen en plan van aanpak** pagina 6
6. **Bijzondere aandachtspunten** pagina 7
   - 6.1 Rol dorpsraden/-overleggen pagina 7
   - 6.2 Rol kernenregisseur pagina 8
   - 6.3 Fonds burgerparticipatie pagina 9
7. **Beslispunten** pagina 9
8. **Procedure** pagina 9

1. Waar gaat het om?

Burgerparticipatie staat meer dan ooit in de belangstelling bij de overheid, maatschappelijke organisaties en individuele burgers.
Aandacht voor burgerparticipatie is niet nieuw. Inspraakbijeenkomsten, peilingen onder burgers, burgerplatforms en spontane burgerinitiatieven, zijn ook in de gemeente Maasgouw bekende instrumenten om burgers te betrekken bij het gemeentelijk beleid.
Nieuw is wel het nadrukkelijke accent op de aandacht voor het verleggen van verantwoordelijkheden van de overheid naar burgers en maatschappelijke organisaties.

> *Burgerparticipatie is aan de ene kant het betrekken van burgers bij het opstellen, uitvoeren en evalueren van gemeentelijk beleid.*
>
> *Maar burgerparticipatie is ook een nieuwe verhouding tussen overheid en inwoners waarbij burgers zelf verantwoordelijkheid nemen voor hun eigen leven én hun fysieke en sociale leefomgeving.*
> *Bron: Kim Putters, Rijk geschakeerd.*

Waar tientallen jaren geleden de gemeente beslissingen nam en de burger alleen via stemrecht kon bepalen wie dit deed, worden burgers nu veel eerder en meer betrokken bij het beslissingsproces. We gaan hierin nog een stap verder: we verwachten van burgers dat ze zelf initiatief nemen om hun omgeving voor henzelf én hun medemens leefbaar te krijgen/houden. Hier zijn drie redenen voor:

1. Inwoners worden steeds mondiger. Niet alleen trekken ze eerder aan de bel, ze willen ook steeds meer zélf regelen;
2. Het veranderende takenpakket van gemeentes door de decentralisaties. Immers, maatschappelijke en economische participatie van inwoners vormen samen de hoofddoelstelling van de drie transformaties van het sociaal domein;
3. Door bezuinigingen moeten we kritisch kijken naar kosten van onderhoud van de openbare ruimte en gemeentelijke accommodaties.

Er zal steeds beter afgewogen moeten worden waar burgers zelf het initiatief kunnen nemen en waar de overheid een leidende rol pakt. Bij burgerinitiatieven kan de lokale overheid een faciliterende en ondersteunende rol spelen. De dienstverlening wordt nog vraaggerichter dan ze al was. Dienstbaarheid en burgersensitiviteit zijn daarin kernwoorden.

Participatie wordt dus verder breed opgevat, waarbij een indeling kan worden gemaakt tussen:

- **Zelfredzame participatie**
  Meedoen in de samenleving, bijvoorbeeld via werken, leren, vrijwilligerswerk, mantelzorg of het runnen van een huishouden, is een belangrijke voorwaarde om te komen tot meer zelfredzaamheid. Zelf, eventueel met hulp van anderen, de regie houden over je eigen leven, wordt voor iedereen een belangrijke uitdaging en opgave in de komende periode;
- **Beleidsbeïnvloedende participatie**
  Hierbij is er sprake van meedoen in beleid en bestuur. Denk aan invloed uitoefenen op het besluitvormingsproces van gemeenteraden, participeren in wijkraden en meedoen aan inspraakbijeenkomsten;
- **Autonome initiatieven**
  Soms is de burger zelf aan zet en is enige bemoeienis van de overheid niet nodig of zelfs ongewenst. Hierbij ligt een belangrijke opgave voor de gemeentelijke organisatie (bestuur en ambtenaren). Vertrouwen geven en loslaten!

Participatie binnen of door de samenleving is al volop aanwezig. Het is vooral de gemeentelijke overheid die voor de uitdaging staat om die samenleving ruimte te geven tot volwaardige participatie: vertrouwen geven en durven loslaten!

In haar boek ‘Wijsheid in Pacht’ zegt Anne Pastors daarover het volgende : “De transformatie van de verzorgingsstaat richting een duurzame participatiesamenleving vereist een nieuw grondpatroon en een andere menselijke grondhouding”
Burgerparticipatie is geen project met concrete resultaten; burgerparticipatie is een ‘way of living’.
Hoe krijgen we het in de gemeente Maasgouw voor elkaar dat burgerparticipatie in onze genen gaat zitten? Deze notitie gaat hier op in.

2. Burgerparticipatie in Maasgouw

In het coalitieprogramma 2014-2018 **Samen kunnen we meer voor uw dorp** wordt het volgende over burgerparticipatie gezegd:

> *"Samenwerking met inwoners (participatie).Kleinere gemeenten staan dichter bij de inwoners dan grotere gemeenten. De afstand tussen gemeente en inwoners moet in de komende raadsperiode verder verkleind worden door nieuwe vormen van actieve inwonerparticipatie. Onderzocht zal worden welke vormen van participatie (zoals bijvoorbeeld inwonerpanels, dorpsoverleggen, inspraakbijeenkomsten of wijkbeheer) daarvoor ingezet kunnen worden. Aan de hand van het onderzoek wordt uitvoering gegeven aan een plan van aanpak om samen met de inwoners gestalte te geven aan de ontwikkeling en het beheer van de dorpen. Op die manier willen we de kracht van de eigen inwoners optimaal benutten".*

De gemeente Maasgouw is niet vreemd met burgerparticipatie. Na de herindeling in 2007 is bekeken hoe we burgerparticipatie beter vorm kunnen geven. In eerste instantie is er voor gekozen om burgerparticipatie in te bedden via de dorpsontwikkelingsplannen. Vervolgens is ook een divers scala aan instrumenten gehanteerd om de burgers meer bij bestuur en beleid te betrekken. Bijvoorbeeld door overleg met belangengroeperingen, informatieavonden, inloopavonden, meedenk-avonden, burgerpeilingen via Maasgouwpanel en hoorzittingen. Kortom: op allerlei manieren worden onze inwoners reeds betrokken bij het besturen van de gemeente. Met wisselend succes. Hierop terugkijkend moeten we constateren dat dit proces vooral top-down benaderd is: de gemeentelijke overheid was aan zet; burgers deden vervolgens -wel of niet- mee. Om te komen tot een wisselwerking tussen inwoners en gemeente, zetten we sinds april 2014 een kernenregisseur in. Hoofddoel van de kernenregisseur is het faciliteren van het transformatieproces in de samenleving.

In onderstaand schema staan, aan de hand van eerder genoemde indeling, enkele praktijkvoorbeelden van de gemeente Maasgouw:

Vorm participatie	**Omschrijving**	**Praktijkvoorbeelden**
Beleidsbeïnvloedende participatie	Vaak gaat het hierbij om invloed uitoefenen op gemeentebeleid uit eigen belang of om mensen in de naaste omgeving te helpen.	- Inspraakavonden - Burgerpeilingen - Klankbordgroepen - Informatiebijeenkomsten - Platforms - Directe contact tussen burgers en college- en raadsleden
Zelfredzame participatie	Als ondersteuning nodig is, wordt allereerst gekeken naar het eigen, sociale netwerk en de financiële mogelijkheden van betrokkenen en wordt de hulp dichtbij georganiseerd.	- Mantelzorg - Vrijwilligerswerk
Autonome burgerinitiatieven	Initiatieven waarbij de burgers zelf het voortouw nemen en waarbij de gemeente geen of slechts een ondersteunende rol heeft.	- Dorpsraden/dorpsoverleggen in Wessem en Stevensweert - Werkgroep kermis Linne - Verenigingsoverleggen in Beegden en Ohé en laak - Inloopactiviteiten in bijv. Brachterbeek en Ohé en Laak - Ontwikkelen eetpunten o.a. in Linne, Ohé en Laak en Stevensweert - Bucketline.nl

Bij de autonome burgerinitiatief is het dus de uitdaging voor de overheid om afstand te houden en los te laten. Op het gebied van zelfredzame participatie heeft de gemeente Maasgouw de afgelopen periode stevig ingezet. Dit komt door de transitie en transformatie binnen het sociale domein. Het traject is

zorgvuldig en intensief voorbereid. Na vaststelling van de verschillende verordeningen en het implementeren van de werkwijze van keukentafelgesprekken wordt nu stap voor stap gewerkt aan het overdragen en overlaten van verantwoordelijkheden aan burgers.

3. Dilemma's

Burgerparticipatie lijkt een vanzelfsprekende beweging, die zonder enig voorbehoud wordt toegejuicht. De praktijk blijkt toch wat weerbarstiger. Uit ervaringen leren we dat we tegen de volgende dilemma's (kunnen) aanlopen:

- Maatwerk versus gelijke behandeling.
  - Ruimte geven aan burgerparticipatie betekent maatwerk leveren. Maar hoe voorkomen we dat maatwerk niet leidt tot ongelijkheid of willekeur? Bijvoorbeeld: stel dat in een kern een werkgroep ontstaat om zelf de kermis te organiseren, verlangen dat we datzelfde dan ook in andere kernen?
- Representatie versus participatie.
  - Bij het streven naar beleidsbeïnvloedende participatie is het van belang om erkenning van belangen en posities goed voor ogen te houden. In hoeverre zijn de coproducenten van beleid representatief voor het dorp, de wijk of hun achterban? Aan de plicht van bestuurders tot het dienen van het algemeen belang wordt een extra beroep gedaan
- Burgerparticipatie versus tijd.
  - "Alleen gaat het sneller, samen komen we verder'. Uitvoering van gemeentelijke taken vraagt vaak veel tijd. Burgerparticipatie kan leiden tot vertraging van het besluitvormingsproces. Anderzijds worden burgerinitiatieven soms vertraagd door het beslissingsproces bij de overheid.
- Participeren versus kennis en ontwikkeling.
  - De participatiesamenleving is voor en van iedereen. Echter, participatie vereist bepaalde vaardigheden: lezen, schrijven, mondelinge vaardigheid, omgaan met ict, etc. Hoe zorgen we ervoor dat burgerparticipatie echt voor iedereen is?

4. Van theorie naar praktijk

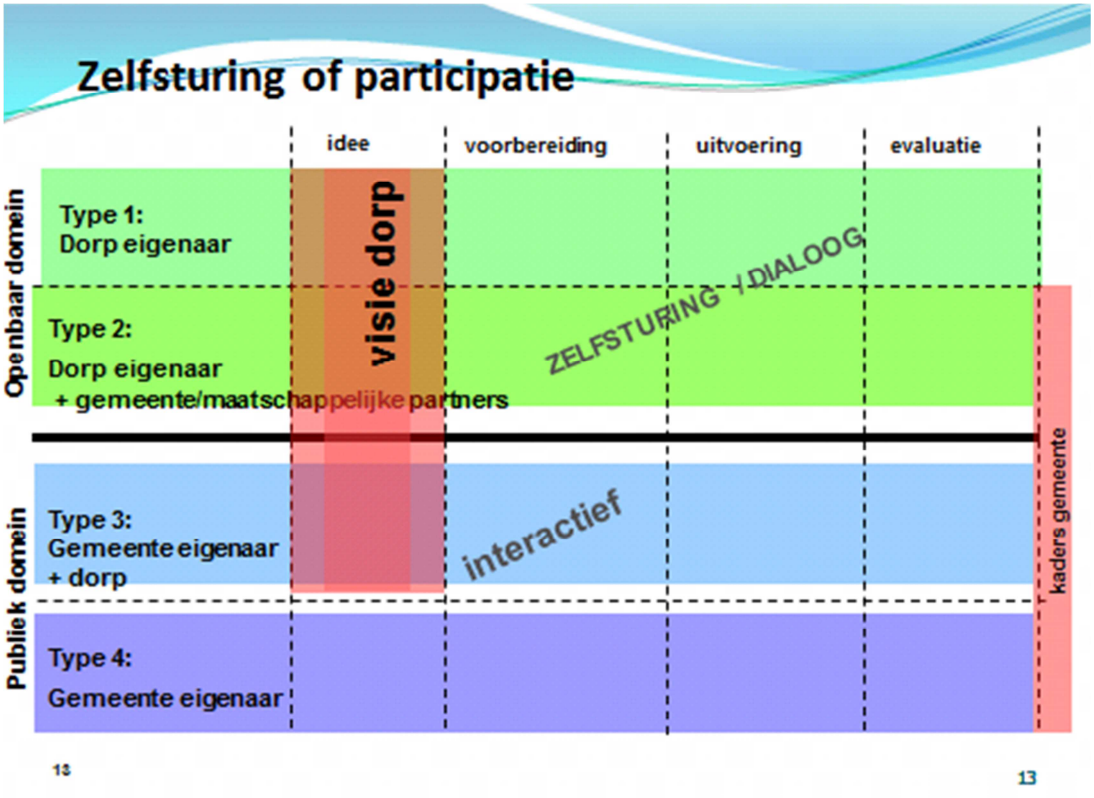
Zoals hiervoor reeds aangegeven is burgerparticipatie geen project met concrete resultaten. Burgerparticipatie is hoofdzakelijk een proces van minder verzorgingsstaat naar meer participatiesamenleving. Dat proces vereist een andere grondhouding ten aanzien van het nemen van verantwoordelijkheid voor het eigen leven én de fysieke en sociale leefomgeving.
Dat proces gaat jaren duren! Het is een utopie om te veronderstellen dat de verzorgingsstaat, die decennia lang de houding en het gedrag van overheid en burgers 'bepaald' heeft, binnen enkele jaren omgeturnd wordt tot een participatiesamenleving.

Hoe gaan we in Maasgouw die verandering, die deels al is ingezet, verder uitbouwen? Kijkend om ons heen zien we dat enkele omringende gemeenten een stapje verder zijn. Van hun ervaringen maken we graag gebruik. In het bijzonder van de gemeenten Peel en Maas en Beesel.

De gemeente Peel en Maas (en daarvoor al de gemeente Helden) heeft zelfsturing als kernwaarde benoemd en is jaren heel bewust bezig met het stimuleren en ondersteunen van het overdragen en overlaten van het verantwoordelijkheidsgevoel van burgers en maatschappelijke organisaties bij het inrichten van de eigen leefomgeving.

De gemeente ondersteunt hierin. Maar hoe bepaal je de mate van ondersteuning? Soms is ondersteuning niet voldoende en moeten er beleidsmatige keuzes gemaakt worden. De mate van ondersteuning hangt samen met de vraag wie eigenaar van het project of het probleem is.

Hierbij hanteren zij volgend schema als basis: voortdurend wordt de vraag gesteld in welk type een bepaald onderwerp (probleem, activiteit, project) geplaatst kan worden.

Het verschil tussen zelfsturing en interactief beleid is de communicatie. Bij interactief beleid is deze resultaatgericht en bij zelfsturing wordt geprobeerd een op overeenstemming gerichte dialoog op gang te brengen. In de ontwikkelde totaalvisies van de dorpen werden niet alleen producten beschreven die de gemeenschap zelf kon realiseren (type 1 en 2) maar ook producten die door de gemeente moesten worden gerealiseerd (type 3).

Logische vervolgvraag, naast vaststelling van de typering, is de rol die we als gemeente binnen deze 4 typeringen vervullen. Hierbij kijken we naar de verschillende aspecten van een regisserende rol:

- Initiator (voortouw nemen)
- Stimulator (stimuleren, prikkelen)
- Facilitator (ondersteunen)
- Beslisser (keuzes maken)
- Innovator (initiatief nemen)
- Bemiddelaar (betrekken van partners en consensus zoeken)

Ter illustratie:

Type	Rol gemeente	Rol burgers
Dorp eigenaar	geen	Initiator, innovator, beslisser
Dorp eigenaar / gemeente als maatschappelijke partner	Facilitator, bemiddelaar	Initiator, innovator, beslisser
Gemeente eigenaar / dorp als maatschappelijke partner	Initiator, innovator, beslisser	Facilitator, bemiddelaar
Gemeente eigenaar	Initiator, innovator, beslisser	

De dorpsoverleggen, die in Peel en Maas in elke kern bestaan, spelen hierbij een cruciale rol. Deze dorpsoverleggen zijn een variant op dorpsraden. Belangrijkste functie van die dorpsoverleggen is het tot stand brengen van dialoog met burgers, met als uiteindelijke doel het tot stand brengen van krachtige sociale verbanden. Kijkend naar de huidige werkwijze van de dorpsraad in Wessem kan deze dorpsraad als een dorpsoverleg beschouwd worden (zie paragraaf 6.1 over dorpsraden).

De gemeente Beesel heeft voor burgerparticipatie een visie en strategie opgesteld die in hoge mate is afgeleid van bovenstaand schema. Om bestuur en medewerkers met dit schema eigen te maken en de visie in de praktijk te brengen zijn er leerlijnen ontwikkeld: scholingsmomenten voor bestuurders en ambtenaren.
Deze werkwijze willen we als voorbeeld nemen om in Maasgouw met burgerparticipatie aan de slag te gaan.

5. Doelen en plan van aanpak

We willen de volgende doelen bereiken:

1. De kwaliteit van burgerparticipatie verbeteren. Hiervoor zoeken we de dialoog met onze inwoners steeds weer op;
2. Meer burgerparticipatie in onze werkwijze. Voor de ambtelijke organisatie wordt dit een "way of living".

Deze doelen willen we bereiken door het proces van burgerparticipatie op de volgende manieren te verankeren in de gemeentelijke organisatie:

1. We omarmen nieuwe initiatieven vanuit de samenleving. Via trial and error leren we hiervan. In de missie uit 2007 hebben we in eerste instantie bepaald dat we burgerparticipatie niet willen in de vorm van dorpsraden vanuit de overheid geïnitieerd, maar via de DOPs. Toch zijn er vanuit verschillende kernen wel zulke initiatieven, in de vorm van dorpsraden, werkgroepen en overlegplatforms, ontstaan. We juichen deze initiatieven toe en ondersteunen waar mogelijk. We leggen onze ervaringen en leermomenten vast in voortgangsrapportages en sturen tijdig bij. Via de reguliere rapportages informeren we de raad.

2. We implementeren het schema 'zelfsturing of participatie' in onze organisatie. Bij elk (nieuw) initiatief stellen we ons expliciet de vraag tot welk type het betreffende initiatief behoort. En vervolgens welke rol(len) van burgers en overheid verwacht wordt. Deze vraag wordt uiteindelijk ook beantwoord in onze college- en raadsvoorstellen. Het format van deze beslisdocumenten wordt hierop aangepast. Hierdoor worden we gedwongen voortdurend na te denken over de rol van burgers en overheid. We experimenteren hiermee een jaar en kijken dan of deze werkwijze aangepast moet worden.

3. We ontwikkelen twee leerlijnen: een voor bestuurders en een voor ambtenaren met de volgende leerdoelen:

   Voor bestuurders:
   - College en raadsleden hebben een eenduidig beeld van burgerparticipatie.
   - Bestuurders hebben een beeld van de mogelijkheden, maar ook onmogelijkheden van burgerparticipatie. Ze kunnen inschatten wanneer een onderwerp zich leent voor burgerparticipatie en wanneer niet.
   - Bestuurders zijn zich bewust van de dilemma's die burgerparticipatie met zich meebrengt.
   - Bestuurders geven het gedachtengoed van burgerparticipatie een plek binnen het traject van besluitvorming.
   - Bestuurders weten hoe om te gaan met directe vragen vanuit burgers en welke rol er van bestuurders en burgers verwacht mag worden.
   - Bestuurders dragen collectief burgerparticipatie uit naar burgers en maatschappelijke organisaties.

   Voor ambtenaren:
   - Ambtenaren hebben een eenduidig beeld van burgerparticipatie.
   - Ambtenaren hebben een beeld van de mogelijkheden, maar ook onmogelijkheden van burgerparticipatie. Ze kunnen inschatten wanneer een onderwerp zich leent voor burgerparticipatie en wanneer niet.
   - Ambtenaren geven het gedachtengoed van burgerparticipatie een plek binnen het traject van besluitvorming.
   - Ambtenaren weten hoe om te gaan met directe vragen vanuit burgers en welke rol er van ambtenaren en burgers verwacht mag worden.
   - Ambtenaren dragen collectief burgerparticipatie uit naar burgers en maatschappelijke organisaties.

   Dit wordt gerealiseerd binnen het programma Organisatie Ontwikkeling.

Onze strategie: Hoe gaan we dit bereiken?

- Per werkveld willen we een ambassadeur die collega's aanspoort burgerparticipatie (waar mogelijk) toe te passen.
  Binnen de gemeentelijke organisatie is er inmiddels een (interne) werkgroep 'burgerparticipatie' actief. Deze werkgroep heeft tot taak het voorbereiden, begeleiden, evalueren en bijsturen van het gehele proces. In deze werkgroep zitten medewerkers van diverse werkvelden die de rol als ambassadeur kunnen vervullen. Tijdens het proces zoeken we naar definitieve ambassadeurs.

- We nemen burgerparticipatie op in beslisdocumenten.

- We maken uit het programma Organisatie Ontwikkeling budget vrij voor scholing van de organisatie om te komen tot gedragsverandering. Dit doen we door het organiseren van workshops voor raad, college en ambtenaren. Het schema van Peel en Maas is leidraad.

- We ontwikkelen een communicatietoolkit voor onze organisatie. Deze is een handreiking voor iedereen die burgerparticipatie wil inzetten bij een project. Hierin worden mogelijke communicatiemiddelen geschetst zoals het Maasgouw Panel en social media/pers. Waar mogelijk wordt media-aandacht gezocht zodat inwoners gestimuleerd worden om zelf initiatieven te ontplooien. "Goed voorbeeld doet goed volgen".

- We zoeken tijdige dialoog op met burgers. Als start willen we een klankbord instellen, bestaande uit vertegenwoordigers van bestaande en –hopelijk- nieuwe initiatieven vanuit de kernen:
  - Dorpsraad Wessem
  - Dorpsraad i.o. Stevensweert
  - Verenigingsoverleg Ohé en laak
  - Verenigingsoverleg Beegden
  - Werkgroep leefbaarheid Linne
  - WMO-platform

  In het volgende hoofdstuk wordt hier verder aandacht aan besteed.

6. Bijzondere aandachtspunten

6.1 Rol dorpsraden/-overleggen

Dorpsraden vervullen een belangrijke rol bij het verder vormgeven van burgerparticipatie, de versterking van de leefbaarheid in de kernen en de interactie tussen burgers en gemeente. Essentieel is, dat dorpsraden of dorpsoverleggen op initiatief van inwoners worden opgericht. We erkennen het belang, maar gaan niets stimuleren als het niet vanuit onze inwoners komt!
Het spreekt dan ook voor zich dat dorpsraden zelf bepalen op welke wijze zij willen functioneren: hun organisatorische samenstelling, hun ambities/doelstellingen en hun taken. Vanuit gemeentelijk perspectief is het van belang criteria of richtlijnen te bepalen op basis waarvan de dorpsraad erkend wordt als gesprekspartner en gefaciliteerd wordt door subsidiëring en ambtelijke ondersteuning.

Voorgesteld wordt de volgende richtlijnen/criteria vast te stellen.

De hoofddoelen van een dorpsraad zijn:

1. De leefbaarheid in de kern/het dorp in stand te houden en waar nodig te verbeteren door een bijdrage te leveren aan de ontwikkeling van gemeenschappen tot krachtige sociale verbanden.
2. Burgers directer medeverantwoordelijk te laten zijn voor hun leef- en woonomgeving en de inrichting van het publiek domein;
3. De communicatie tussen de burgers en de gemeente te optimaliseren;
4. De burgers instrumenten te verschaffen om als partner te functioneren bij de beleids-voorbereiding en beleidsuitvoering over onderwerpen die (in)direct hun kern/dorp betreffen.

Rollen van de dorpsraad:

- De rol van een dorpsoverleg is primair communicatief en gericht op de processen die zich in hun gemeenschap afspelen. Verder is zij gericht op de emancipatie van de gemeenschap en het individu en het enthousiasmeren, stimuleren en ondersteunen van initiatieven van inwoners;
- De dorpsraad heeft een rol als bruggenbouwer tussen de gemeente en de gemeenschap;
- De dorpsraad zorgt ervoor dat de verschillend initiatieven in de gemeenschap met elkaar regelmatig afstemmen maar neemt geen initiatieven en verantwoordelijkheid over.

Draagvlak

- Essentieel is dat de dorpsraad draagvlak heeft bij de inwoners in hun kern. Dit draagvlak dient zich vooral te uiten in goede en tijdige communicatie met de inwoners. De samenstelling van de dorpsraad is een ander aandachtspunt. Draagvlak is vooral een aandachtspunt voor het dorp zelf. Er is geen meerwaarde tot het stellen van harde criteria door de gemeente.

6.2 Rol kernenregisseur

Zoals bekend is het overheidsbeleid er op gericht om het maximale uit burgers en de gemeenschap te halen als het gaat om bijvoorbeeld participatie, meedoen en zelfsturing. Ook op wijk- en buurtniveau dient de overheid in te zetten om de participatiegedachte zo goed mogelijk tot uiting te laten komen. De kernenregisseur is voortdurend op zoek naar sociale samenhang tussen de bewoners en hun bereidheid zich in te zetten voor het gezamenlijk belang. Om de leefbaarheid en sociale samenhang in de wijk te bevorderen sluit de kernenregisseur aan bij de doelstellingen uit het sociale domein. Samen een prettig woon- en leefklimaat in stand houden want wij zien de dorpen graag als vitale gemeenschappen, waarin bewoners elkaar kennen, samen dingen ondernemen en elkaar zo goed mogelijk behulpzaam zijn.
Het tot stand brengen van verbindingen tussen inwoners onderling maar ook het leggen van nodige contacten met professionele organisaties als woningverenigingen en welzijnsinstellingen of bedrijven passen in de taakomschrijving.
Met de inzet van de kernenregisseur willen wij de dorpen dan ook graag stimuleren zich verder te ontwikkelen als sociale gemeenschappen. Dit wordt steeds belangrijker omdat de beschikbaarheid van professionele zorg afneemt en de mensen door maatregelen van het rijk steeds langer zelfstandig moeten blijven wonen. Sociale netwerken van mensen die elkaar ondersteunen zijn dan ook essentieel voor mensen die dat nodig hebben.
Bijvoorbeeld: een groepje oudere inwoners wil graag samen een open eettafel realiseren waar men enkele keren per week gezamenlijk een maaltijd wil bereiden en nuttigen. Dit doorbreekt de eenzaamheid, draagt bij aan het zelfstandig functioneren en biedt tevens garantie op een voedzame maaltijd. Het ontbreekt de groep echter aan organisatorisch vermogen om deze activiteit volledig zelf tot stand te brengen en in stand te houden. Echter met wat ondersteuning, tips, bemiddeling, planning lukt het de groep wel. Het gaat om een spin in het web iemand die goed en makkelijk toegankelijk is en die mogelijkheden en kansen ziet, vindplaats gericht te werk gaat en verbindingen tot stand kan brengen.

De kosten van de kernenregisseur voor 2015 zijn al verwerkt in de begroting 2015. Voor de jaren daarna wordt via de Kadernota 2016 en vervolgens via de Programmabegroting 2016 een besluit genomen over voortzetting van de functie.

6.3 Fonds burgerparticipatie

Het Leefbaarheidsfonds is er om burgerinitiatieven makkelijker mogelijk te maken en geeft hierdoor een positief en uitnodigend signaal af. Vanuit het Leefbaarheidsfonds kunnen burgerinitiatieven gestimuleerd en aangezwengeld worden voor zover ze passen binnen de kaders van het gemeentelijk beleid. Het Leefbaarheidsfonds heeft voor 2015 een budget van € 15.000,- en aanvragen kunnen gedaan worden op grond van de Algemene subsidieverordening. Ervaring tot dusver wijzen uit dat met het leefbaarheidsfonds snel en eenvoudig burgerinitiatieven ondersteund kunnen worden. Enkele voorbeelden: activiteiten- en organisatiekosten van de dorpsraden en de werkgroep ‘Linner kermis’.
Tijdens de themabijeenkomst ‘Kadernota 2016’is uit de discussie naar voren gekomen dat enige kaderstelling c.q. richtlijnen noodzakelijk zijn. Voorgesteld wordt de volgende criteria vast te stellen:

- Bedragen uit het leefbaarheidsfonds worden alleen ter beschikking gesteld voor activiteiten die de leefbaarheid ten goede komen. Bedragen worden alleen ter beschikking gesteld voor activiteiten die voortkomen uit burgerinitiatieven

- Subsidiabele kosten zijn:
    - organisatiekosten (vergaderkosten, administratieve kosten)
    - activiteitenkosten (accommodatie-, personele-, materiaalkosten)
    - promotionele activiteiten (persberichten, publiciteit, drukwerk)
    - communicatiekosten (kosten enquêtes, raadplegingen, bijeenkomsten).

7. Beslispunten

1. Instemmen met deze notitie;
2. Vaststellen van het plan van aanpak;
3. Vaststellen van de criteria/richtlijnen voor de dorpsraden;
4. Vaststellen van de criteria voor het leefbaarheidsfonds;
5. De notitie aan de raad voor te leggen ter vaststelling.

8. Procedure

- Afstemming binnen de werkgroep
- Vatstelling door het college
- Sondering bij dorpsraden/werkgroepen
- Vaststelling door de Raad
- Implementatie leerlijnen
- Rapportage en evaluatie